



Tejberizses vállfogás

2018 október 02. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Íme Demszky Gábor nagy titka...

„A vonzer? az, amivel úgy kapunk pozitív választ, hogy nem is kérdeztünk semmit.” (Albert Camus)

Megéhezett. Ez az érzés még a szerelemnél is pusztítóbb volt így, hó végén. Kinyitotta hát a h?t? ajtaját. Aztán becsukta. Aztán újra kinyitotta és újra becsukta. Hátha a két nyitás-csukás közti másfél másodpercben valamiféle szorgos kis manók telehordták minden finomsággal. Manóban viszont az utolsó szorgos és tevékeny a planétának ezen a részén a Kertész Manó nevet visel? nyelvész egyetemi tanár volt, s ? is igen rég eltávozott az él?k sorából.

*

Az egyedüli használható alkalmatosság az egyliteres tej volt. 2,8 százalékos zsírtartalommal, ami biztos záloga volt annak, hogy tehenet csak akkor látott, amikor legutóbb a költöz? dísznók délnek repültek csapatosan. Viszont eszébe jutott, hogy rizsnek kell még lennie a konyhaszekrényben. Volt. Még. Rizs. A konyhaszekrényben. S ha van még rizs a konyhaszekrényben, az a biztos jöv? zálogát tudja garantálni sokadikán.

Kívette a rizst, ami mostanra „A” rizs megjelölést kapott a gondos csomagolóktól, lévén, hogy volt „B” rizs is, ami kicsivel rusnyábbnak mutatkozott, már zacskón keresztül is. Régen az „A” rizs az „A rizs” volt. Helyesebben mondva „a rizsa”. Amit az azóta megsz?nt, de gyermekkorában még felettebb vadregényesnek és egzotikusnak számító Csehszlovákiából csempészték át a szülei a Zsiguli hátsó ülése mögötti üregben, pont, ahogyan a ruszlit, a bélszínt, vagy a csehszko tréningruhát, a tyeplákit.

Kimérte bögrében az adagot. Egy bögre – egy adag. Ezt még megboldogult nagymamájától tanulta, aki igen kedvelte a rizst. Pláne id?s korára, amikor mindösszesen két foga maradt: egy alul, s egy felül. No de egy embernek sokszor még két fog is sok. Ugyanúgy tud az is fájni, akárcsak harminckett?.

A rizst csak úgy beleöntötte a fazékba. Persze nagyfi nem így tett anno. ? az asztalra öntötte. Nem azért, mert szenilis volt, hanem mert válogató. A szónak nem a finnyás értelmében, mert háborús fiatalembert a vasszöveget is megette kell? ideig tartó párolás után. Hanem hát az asztallapon szépen, gondosan, kemény munkától megkérgesedett ujjával jobbra húzta a jó szemeket, s balra a feketéket, meg a hántoláskor belekerült ipari piszkot. ? ezt a munkafázist kispórolta a történetb?l. Majd szépen, evés közben, kanállal kitologatja a tányér szélére, ami nem odavaló.

A rizst vízzel engedte fel a csapnál. Pont annyival, amennyi ellepi, plusz egyujjnyi. Aztán szórt rá két csipet sót, és tett bele egy ev?kanányi vajat. Nem margarint. Vajat. Majd a lábost felrakta a t?zhelyre. Három percen belül rotyogni kezdett. Akkor visszavette kisebbre a lángot, s tejet lötytyintett rá. A tejet addig lötytyintgette a folyamatosan kavart kulimászba, amíg az készen nem lett. 14 és fél perc. Ennyi volt a limit. Ennyi kellett neki, se több, se kevesebb. Állandó kavargatás mellett.

*

14 és fél perc b?ven elég ahhoz, hogy az ember az élet nagy dolgain tudjon gondolkodni. Így tett. Demszkyre gondolt. Persze a szó kifejezetten heteroszexuális, jobboldali értelmében. Máshogyan még szamizdat formájában sem tudott volna helyet adni gondolataiban az ex-f?polgármesternek, aki most – úgy hírlík – a visszatérésen töpreng. Csuda tudja, az ember szívesebben venné, ha egy T1000-es Terminátor folyrna be szenteste a küszöb alatt, vagy a régebbi Arnold modellt, aki még meg is ígérte a visszatérést. Na, de szegény ember vízzel f?z, ahogy a bugyuta mondás tartja, mert vajon a gazdag mi a bánattal?

Érdekes módon azonban gondolatai nem a visszatérés körül jártak. Hanem, amit még ennél is különösebbnek, s ennek okán fontosabbnak tartott. Nevesen a válfogáson. Demszky Gábornak ugyanis – saját elmondása szerint – van egy speciális válfogása. Amivel ha fizikai kapcsolatot teremt egy n?vel, az annyira hatásos, hogy már se csók, se alsó testtájéki dörzsöl? m?veletek, sem egyéb más rafinériák nem szükségeltetnek.

Mi a jó élet lehet ez a válfogás? Ezen töprengett. Valamint azon, hogy ha van ilyen, sensei Várszegi Rudi a Honvéd SE aikidó szakosztályában ugyan miért nem tanította meg nekik? Többre mentek volna egy ilyennel, mint a Tenchi Nage vagy az Irimi Nage különféle válfajaival. Már az is az eszébe jutott, hogy esetleg felhívja valamelyik kedves csontkovács ismer?sét, Málinger Zsoltit vagy Mede Ferit. Hátha ?k jobban tudják, mi merre hány méter? Hiszen mégiscsak, ihaj-csuhaj, jó dolog lehet úgy megfogni egy n?t, hogy az ne tudjon szabadulni.

A nőnek könnyű? Elég hozzá egy anyag lapka, amin kéken kirajzolódik a pluszjel. Aztán a varázslatos megfogás már meg is történt. De csak így, kézzel... a nőt... a vállán... me too-aktivista legyen a talpán, aki ezt büntetőjogilag a zaklatás kategóriába tudná sorolni. Hiszen a váll nem a bűséges érzőideg-végződéseiről híres. Hanem arról, hogy alatta található a hónalj, ami fölött nem található hón. Sőt azt se tudja senki, hogy mi az a búval erotizált irgalomgyermek az a hón, ha egyszer van alja.

Ez a Demszky... ez tényleg tud valamit. A lent található, sötét lyukakról például még a mindennél is többet. Elvégre sikerült elhítenie egy másfél méteres kis vakondjáratról, hogy az biz' a négyes metrő. És az esze is a helyén van, ha már egyszer egy kétmillió város lakóinak nagyobb részét meg tudta győzni arról, hogy nála jobban senki sem ért a városvezetéshez. Erre fel... lám, a vállfogásnak is a mestere.

Mondjuk, teszem azt, van egy nő. Nevezzük „A” nőnek, szóval minőségi darab, nem egy „B” nő, akiről még zacskón keresztül is... na jó, ez nem pont a megfelelő hasonlat. Szóval van egy nő, aki legalább olyan szexi és ruganyos, mint a félnapig langyos tejbe áztatott Heller Ágnes. És ez a nő eljön velünk bulizni a budapesti vagy az adriai éjszakába. Aztán a sokadik csakegykisédes után, hajnali 3 óra 20-kor, amikor a Deák Billek ébrednek, ez a nő már attól ránk izgul, ha ezen a tuti ponton megfogjuk a vállát... El se tudta képzelni. Ilyen csudáról utoljára akkor hallott, amikor diákkorában – 1985. március 11-én – a 7:10-es buszra várva megtudta, hogy Csernyenko után Bulgakovot választották az SZKP főtitkárának. Nem értette ugyan, hogy egy szamizdat író hogyan érinthetett meg ennek a posztnak akár az árnyéka, is, de annál boldogabban fogadta a hírt. Mire a suliba ért, megtudta, hogy nem Bulgakov, hanem Gorbacsov.

Levette a tésztát a fazekat, aztán cukrot szórt a rizsre és összekeverte. A cukrot mindig a legvégén tette rá, mivel ha közben ízesíti, könnyebben leég. Így meg nem. Szedett magának egy nagy kanállal, s még egygel, szintén magának, csak úgy az egyszerre fogyasztandó repeta gyanánt. Megszórta a tetejét kakaóval, leült és enni kezdett. Finom volt, jól sikerült. Mint mindig. Kulináris alkotásai közül ez volt az egyik olyan fogás, amelyik bárki előtt vállalható volt.

Varga-Bíró Tamás - www.demokrata.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD

A trianoni gyalázatról tabumentesen



„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
